

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 709

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 82 din 2 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2-4	romano-catolică „Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafael”, nr. carte funciară 100995, str. Nemți nr. 674, satul Bătarci, comuna Bătarci, județul Satu Mare	12
Decizia nr. 195 din 6 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865	5-6	3.106. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea imobilului Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime”, Str. Principală nr. 427, satul Săcădate, orașul Avrig, județul Sibiu, în Lista monumentelor istorice, în categoria m — monument, II — arhitectură, B — monument de importanță locală	13-14
Decizia nr. 269 din 9 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă	7-9	3.150. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice a Ansamblului „Baia Populară, Sibiu”, situat la adresa poștală str. Andrei Șaguna nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, cu două componente.....	14-15
Decizia nr. 270 din 9 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 670 alin. (2) și ale art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă	9-11	ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		Partidul Național de Centru.....	16
2.942. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice a imobilului Biserica			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 82**

din 2 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Nelu Ciobanu în Dosarul nr. 19.576/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.552D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 16 septembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 19.576/3/2019, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Nelu Ciobanu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind acordarea unor sporuri salariale.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate privind limitarea sporurilor salariale aplicabile magistraților și personalului de specialitate juridică asimilat acestora sunt neconstituționale, întrucât creează diferențe de salarizare între magistrații care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție. Astfel, față de prevederile art. 4 și 16 din Constituție, normele legale criticate, prin care legiuitorul a stabilit ca salarizarea personalului plătit din fonduri publice să fie cea prevăzută de art. 22 din Legea-cadru nr. 284/2010 și, ulterior, de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, sunt de natură a afecta egalitatea în drepturi și a institui discriminări între magistrați.

În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte privind principiul egalității și nediscriminării din jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și principiile legale aplicabile salarizării personalului plătit din fonduri publice, prevăzute de art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010 și de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017. Este invocată, de asemenea, Decizia nr. 46 din 15 decembrie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Limitarea sumei sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, este de natură a crea discriminări în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv cea a magistraților și a personalului de specialitate juridică asimilat acestora, în funcție de structura personalului avut în subordine și de drepturile cuvenite. Ca atare, atingerea pragului de 30% din suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, se realizează diferit în cadrul instituțiilor de același nivel, iar nivelurile de plafonare a sporurilor aferente indemnizațiilor personalului de specialitate juridică asimilat acestora sunt diferite în cadrul aceluiași ordonator principal de credite. Se încalcă astfel principiile de echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și a normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale magistraților și ale personalului de specialitate juridică asimilat acestora, statuate de legea unică de salarizare și de Constituție. Aplicarea pragului de 30% conduce la diferențieri salariale între judecători, procurori și personalul de specialitate juridică asimilat acestora, indiferent dacă plafonul este aplicat la suma sporurilor acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite sau la suma sporurilor acordate individual, limitare suplimentară care se regăsea în art. 22 din Legea-cadru nr. 284/2010.

7. În susținerea criticilor se arată că statutul judecătorilor și procurorilor este reglementat la nivel constituțional în art. 125 (pentru judecători) și în art. 132 (pentru procurori), iar la nivel infraconstituțional, statutul magistraților este reglementat prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Totodată, potrivit art. 87 din Legea nr. 303/2004, pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național de Criminologie, Institutul Național de Expertize Criminalistice și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle. Prin urmare, de vreme ce judecătorii, procurorii și personalul de specialitate juridică asimilat acestora au un statut special, nimic nu îndreptățește autoritatea care interpretează și aplică legea să creeze o diferență de tratament juridic între destinatarii normei sub

aspectul recunoașterii dreptului consacrat (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*).

8. Este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016. Rezultă că nu există niciun argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași familii ocupaționale; dimpotrivă, o asemenea discriminare contravine atât convențiilor internaționale și europene, cât și dreptului intern.

9. În consecință, se susține că, prin aplicarea prevederilor art. 22 din Legea-cadru nr. 284/2010, precum și ale art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, s-a creat sau se creează o diferențiere de salarizare între persoanele care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție de magistrat sau personal de specialitate juridică asimilat acestora, prin limitarea la 30%, pe ordonator de credite sau la nivel individual, a sumei sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, ceea ce este de natură să creeze discriminări în cadrul aceleiași categorii profesionale în funcție de structura personalului avut în subordine și de drepturile convenite, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă.

10. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece legiuitorul poate prevedea anumite limitări cu privire la cumulul de sporuri și prime într-un anumit procent, tocmai din rațiuni economice în ceea ce privește bugetul de stat și mai ales pentru respectarea bugetului acordat fiecărui ordonator de credite, iar acesta se aplică față de toți bugetarii ce primesc astfel de sume, neexistând o așa-zisă discriminare. Acest lucru este regăsit și în dispozițiile generale din Codul muncii, unde se precizează că, la muncă egală, trebuie să se acorde un salariu egal. Or, atât timp cât acei salariați bugetari, cum este și cazul autorului excepției, au avut anumite funcții, au primit aceste sume la plafonul ce nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, tocmai pentru a se respecta bugetul acordat fiecărei instituții publice. Prin urmare, legiuitorul nu prevede în mod imperativ un anumit quantum al sporurilor, intrând în marja de apreciere a ordonatorului de credite quantumul în care se acordă, cu respectarea limitelor maxime prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul 8, secțiunea 1 din anexa nr. 5 la Legea-cadru nr. 153/2017. Prevederile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 limitează suma sporurilor pentru toți bugetarii care se încadrează în cerința legală.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile

art. 22 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, și ale art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Curtea observă că Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin dispozițiile art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile criticate din Legea-cadru nr. 284/2010 sunt incidente în cauză, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea acestor dispoziții legale.

15. Totodată, din examinarea considerentelor încheierii de sesizare și a notelor scrise ale autorului excepției, Curtea observă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează prevederile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, urmând să rețină ca obiect al excepției aceste prevederi de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 22 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010: „(1) *Suma sporurilor, compensațiilor, primelor și indemnizațiilor acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator principal de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază sau a indemnizațiilor lunare de încadrare, după caz.*

(2) *Suma sporurilor, compensațiilor, primelor și indemnizațiilor individuale nu va depăși 30% din salariul de bază, solda funcției de bază/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare.*”;

— Art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017: „*Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.*”

16. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 privind statutul judecătorilor și art. 132 privind statutul procurorilor. De asemenea, sunt invocate prevederile Protocolului nr. 12 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea generală a discriminării.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (spre exemplu, Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 514 din 16 iunie 2020, Decizia nr. 325 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1303 din 29 decembrie 2020, Decizia nr. 705 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 21 ianuarie 2021, sau Decizia nr. 759 din 22 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 27 ianuarie 2021).

18. Prevederile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 au format obiect al controlului de constituționalitate *a priori*, iar prin Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea acestora.

19. Prin deciziile mai sus amintite, Curtea a reținut, în esență, că limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi nu echivalează cu diminuarea salariului de bază. Astfel, statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare.

20. În ceea ce privește critica vizând existența unor diferențe de venit lunar între angajații care prestează aceeași activitate și au aceeași vechime în muncă și în funcție, dar care își desfășoară activitatea în instituții publice diferite, Curtea a reținut că aceasta nu este contrară principiului egalității în drepturi, de vreme ce, pe de o parte, legea nu stabilește diferențe în ceea ce privește salariile de bază/indemnizațiile de încadrare, iar, pe de altă parte, atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții identice sau asemănătoare, dar la autorități sau instituții publice diferite.

21. Cu privire la critica axată pe unele probleme rezultate din aplicarea dispozițiilor legale criticate, prin evidențierea unor situații particulare, prin natura lor, variabile, spre exemplu, numărul și categoriile de angajați în cadrul unei instituții/autorități publice, Curtea a făcut referire la dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora gestionarea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice se asigură de fiecare ordonator de credite, și ale art. 3 alin. (4) din aceeași lege-cadru, potrivit cărora ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile,

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. Ca atare, stabilirea în concret a sporurilor și a venitului lunar se realizează de către fiecare ordonator de credite, în limitele stabilite de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.

22. Curtea a arătat și faptul că, în viziunea legiuitorului, sporurile nu au întotdeauna un quantum fix, ci variabil, fiind stabilite de lege prin raportare la o limită maximă. În acest sens, art. 24 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește că limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în această lege și în anexele nr. I—VIII. Ca atare, stabilirea cuantumului concret al sporurilor și al venitului lunar se realizează de către fiecare ordonator de credite, în limitele stabilite de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.

23. În acest context, Curtea a precizat că regula limitării sporurilor la un anumit quantum prezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice, fără privilegii și fără discriminări.

24. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 41 din Constituție, Curtea Constituțională a reiterat jurisprudența sa potrivit căreia stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, iar art. 41 alin. (2) din Constituție prevede „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la drepturi salariale suplimentare, cum sunt sporurile.

25. În consecință, Curtea a constatat că, interpretate în ansamblul dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prevederile legale criticate nu încalcă art. 4, 16 și 41 din Constituție și nici art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

27. În raport cu criticile formulate, dispozițiile art. 124, 125 și 132 din Constituție, prin conținutul reglementărilor pe care le cuprind, referitoare la înfăptuirea justiției și statutul judecătorilor și procurorilor, nu au relevanță în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nelu Ciobanu în Dosarul nr. 19.576/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 195

din 6 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Lucia Constanța Nicolescu și Gheorghe Adrian Șult în Dosarul nr. 992/293/2019 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.992D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât apreciază că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei deduse judecării instanței de fond. În subsidiar, susține netemeinicia excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 992/293/2019, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865**. Excepția a fost ridicată de Lucia Constanța Nicolescu și Gheorghe Adrian Șult, în calitate de revizuenți într-o cauză civilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii susțin că norma procesual civilă cuprinsă în art. 322 teza întâi nu face referire la o revizuire a sentinței, textul omite să introducă în domeniul de aplicare sentința, hotărârea instanței de fond, făcând referire expresă la hotărârile pronunțate de instanța de apel și la hotărârile pronunțate de instanța de recurs. Astfel, dispozițiile criticate încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea legii, precum și dispozițiile art. 11, 16, 20 și 21 din Constituție, în componenta referitoare la transpunerea în legea procesual civilă a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Autorii excepției menționează că prin art. 509 alin. (1) din actualul Cod de procedură civilă problema de neconstituționalitate s-a remediat pentru că textul extinde obiectul revizuirii la

hotărârile pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, de către toate instanțele (fond, apel și recurs).

7. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, întrucât nu se poate solicita Curții Constituționale să interpreteze un text de lege care a primit interpretări diferite în practica judiciară, sub aparența unor critici referitoare la ambiguitatea și neclaritatea acestuia. Aplicarea neunitară a unor dispoziții legale poate face obiectul unor proceduri distincte reglementate de Codul de procedură civilă, aceasta neintrând sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

8. Pe de altă parte, instanța reține că art. 1 alin. (5) din Constituție reglementează principiul legalității și securității juridice, acest principiu fiind apreciat și în funcție de calitatea legii. Previzibilitatea legii și asigurarea interpretării unitare a legii sunt exigențele principiului securității juridice, iar acestea trebuie apreciate prin raportare la textul concret vizat și la domeniul de reglementare.

9. Observând că norma criticată reglementează obiectul revizuirii, cale extraordinară de atac, de retractare, care poate fi utilizată în condiții restrictive, strict prin raportare la motivele expres reglementate de lege și în acord cu finalitatea acestei căi de atac care rezultă din întreaga reglementare destinată acestei materii, și că legea nu poate avea o precizie absolută, o astfel de caracteristică fiind de natură a înlătura eficacitatea legii, instanța apreciază că dispozițiile art. 322 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt redactate într-o manieră clară, simpla existență a unor soluții diferite în practică, în urma interpretării textului, nefiind de natură a caracteriza textul ca lipsit de previzibilitate.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 322 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum*

și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]”.

14. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât ele continuă să își producă efecte juridice în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

17. Curtea a reținut că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată în scopul îndreptării erorilor de fapt. Dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură, iar, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste prevederi constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte. Astfel, prin Decizia nr. 1.270 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 23 noiembrie 2010, Curtea a decis că dispozițiile legale contestate sunt norme de procedură judiciară și se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza de incidentă a normei. În plus, revizuirea reprezintă un mijloc procedural de acces la o instanță superioară de control,

adică o cale extraordinară de atac de retractare, admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute de lege. Așa fiind, instanța este ținută să verifice numai dacă există vreunul dintre motivele limitativ prevăzute de lege, neputând să examineze justetea soluției pronunțate. Partea interesată are posibilitatea de a-și valorifica drepturile în fața judecătorului fondului ori în fața judecătorului în căile ordinare de atac, fără a se putea admite soluția reexaminării *sine die* a unei hotărâri judecătorești, întrucât, cu excepția materiei penale, liberul acces la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale.

18. Curtea a mai reținut că interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice la care se referă impune ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita calea de atac a revizuirii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 437 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 august 2011, sau Decizia nr. 1.163 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2011).

19. Așa fiind, întrucât revizuirea vizează remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată, categoriile de hotărâri care pot fi supuse revizuirii sunt reprezentate, în principal, de hotărârile judecătorești prin care instanțele judecătorești s-au pronunțat cu privire la caracterul fondat sau nefondat al cererii de chemare în judecată (a se vedea Decizia nr. 512 din 3 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1223 din 20 decembrie 2022), deci toate acele hotărâri prin care instanțele judecătorești s-au pronunțat asupra fondului sau prin care s-a evocat fondul cauzei, indiferent de gradul de jurisdicție al instanței — fond, apel sau recurs.

20. Având în vedere aceste argumente, Curtea reține că susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate din prezenta cauză referitoare la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea legii, precum și a dispozițiilor art. 11, 16, 20 și 21 din Constituție, prin omisiunea legiuitorului de a introduce în domeniul de aplicare a revizuirii hotărârea instanței de fond, sunt lipsite de fundament și urmează a fi respinse ca atare.

21. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucia Constanța Nicolescu și Gheorghe Adrian Sult în Dosarul nr. 992/293/2019 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 322 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 269

din 9 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. (2)
din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Costinel Paul în Dosarul nr. 29.442/245/2018 al Tribunalului Iași — Secția I civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.028D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat, care prevede că minuta se întocmește și se semnează de către judecătorul care a deliberat asupra cauzei, nu încalcă garanțiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 29.442/245/2018, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de intimatul Costinel Paul într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă contestația la executare și cererea de suspendare a executării silite.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, pornind de la împrejurarea că instanța de apel, din oficiu, a invocat excepția nulității hotărârii primei instanțe pentru nesemnarea minutei, autorul excepției susține că dispozițiile art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă contravin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece nu răspund exigențelor privind, pe de o parte, principiul egalității în fața legii și a autorităților publice și, pe de altă parte, principiul conform căruia nicio persoană nu este mai presus de lege. Astfel, nesemnarea minutei de către președintele completului, cu consecința nulității hotărârii, în condițiile unui complet format dintr-un singur judecător, reprezintă o sancțiune drastică, ce aduce o vătămare gravă intereselor părților din proces, sancțiune ce devine imputabilă justițiabilului în lipsa oricărei culpe a acestuia.

6. Autorul susține că nulitatea prevăzută de art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă este o „nulitate expresă”, întrucât

rațiunea acestei sancțiuni este aceea de a garanta neschimbarea hotărârii pronunțate și de a oferi posibilitatea verificării legalității completului de judecată. De aceea, norma criticată se referă expres la completele formate din mai mulți judecători și apără interesele justițiabililor în cazul în care nu se poate dovedi componența reală a completului la momentul deliberărilor. Însă, în situația în care completul este format dintr-un singur judecător, care a făcut cercetarea pe fondul cauzei și a participat la dezbaterile ei, acesta întocmește minuta în baza căreia redactează și motivează hotărârea pe care o semnează, dovedind pe deplin faptul că își asumă conținutul minutei respective. Astfel, apreciază autorul excepției, prevederile alin. (2) al art. 401 din Codul de procedură civilă nu se pot aplica situației unui complet format dintr-un singur judecător, motiv pentru care dispoziția legală prevăzută de acest articol apare ca fiind incompletă, norma trebuind să diferențieze cazul unei minute întocmite de un complet cu un singur judecător față de cazul minutei întocmite de un complet format din doi sau mai mulți judecători. Nulitatea pentru nesemnarea minutei de către judecătorul din completul de un judecător se încadrează, cel mult, în dispozițiile art. 177 din Codul de procedură civilă referitoare la „îndreptarea neregularităților actului de procedură”, nulități care pot fi remediate printr-o procedură ulterioară de verificare și confirmare, procedură care să implice judecătorul aflat în culpă. Or, prin aplicarea, fără a se face distincție între completele compuse dintr-un judecător și cele compuse din mai mulți judecători, a sancțiunii nulității în cazul lipsei semnăturii de pe minuta întocmită de un singur judecător, greșeala reprezentantului autorității publice produce consecințe, în mod nejustificat, asupra altor persoane, respectiv părțile din proces. Se creează, astfel, o inechitate de drepturi și obligații între cetățeni, respectiv unii în calitate de justițiabili și alții în calitate de reprezentanți ai unei autorități publice, încalcându-se, astfel, principiul prevăzut în mod expres de art. 16 alin. (2) din Constituție.

7. Autorul excepției mai susține că dispozițiile art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă contravin art. 21 alin. (3) din Constituție, încalcând principiul conform căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Astfel, în cazul nesemnării minutei, părțile suportă, propriu-zis, sancțiunea nulității, raportat la complexitatea procedurii civile în vigoare și la toate aspectele generate de rejudecarea unei cauze pe fond (timp, cheltuieli, riscul obținerii unei alte soluții etc.). În condițiile în care neregularitatea semnării minutei poate fi remediată printr-o simplă procedură administrativă de confirmare a minutei de către judecătorul de fond sau prin acoperirea lipsei semnăturii minutei prin semnarea hotărârii pe care acesta o redactează în baza respectivei minute, aplicarea sancțiunii nulității exprese a minutei cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare împietăzută asupra dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

8. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „(2) *Minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii, se va semna pe fiecare pagină de către judecătorii și, după caz, de magistratul-asistent, după care se va consemna într-un registru special, ținut la grefa instanței. Acest registru poate fi ținut și în format electronic.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluționarea unei cauze civile se realizează ca urmare a deliberării judecătorului sau judecătorilor care compun completul de judecată și a pronunțării hotărârii judecătorești, după ce s-au închis dezbaterile în cauză. Codul de procedură civilă în vigoare stabilește că pronunțarea hotărârii se face în ziua în care au avut loc dezbaterile sau poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile [art. 396 alin. (1)]. La deliberare iau parte numai membrii completului în fața cărora au avut loc dezbaterile. Deliberarea se realizează în secret și este actul procesual prin care completul de judecată verifică și evaluează materialul probator și procedural al cauzei, în vederea adoptării soluției ce urmează să rezolve conflictul de drept. Obiectul deliberării îl constituie chestiunile de fapt și chestiunile de drept deduse judecății. Potrivit art. 397 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor cererilor deduse judecății. Ea nu poate acorda mai mult sau altceva decât s-a cerut, dacă legea nu prevede altfel. Luarea hotărârii trebuie să fie rezultatul acordului membrilor completului de judecată [art. 398 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. Când unanimitatea nu poate fi realizată, hotărârea se ia cu majoritatea membrilor completului de judecată [art. 398 alin. (2) din Codul de procedură civilă], iar când majoritatea nu poate fi realizată, procesul se judecă în complet de divergență, constituit prin includerea în completul inițial și a unui judecător din planificarea de permanență [art. 398 alin. (3) din Codul de procedură civilă]. În situația în care, în timpul deliberării, instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi, va dispune repunerea pe rol a cauzei, cu citarea părților [art. 400 din Codul de procedură civilă].

15. Atunci când judecătorul unic a stabilit soluția ce urmează să fie dispusă în cauză sau când judecătorii din completul colegial au ajuns la o soluție (în unanimitate sau majoritate), se redactează minuta, act procedural în care se consemnează soluția și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate [art. 401 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. Legea procesual civilă stabilește că, sub sancțiunea nulității hotărârii, minuta se semnează pe fiecare pagină de către judecătorii și, după caz, de magistratul-asistent, după care se consemnează într-un registru special, ținut la grefa instanței [art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă].

16. În continuare, Curtea reține că hotărârea se poate pronunța fie în ședință publică de către președinte sau de către un judecător, membru al completului de judecată, care va citi minuta, indicând și calea de atac ce poate fi folosită împotriva hotărârii, fie prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței [art. 402 din Codul de procedură civilă]. În fine, legea stabilește că data hotărârii este aceea la care minuta este pronunțată potrivit legii [art. 403 din Codul de procedură civilă] și că hotărârea se redactează și se semnează de membrii completului de judecată și de grefier în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării, urmând ca, în cazuri temeinic motivate, acest termen să fie prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult două ori [art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă].

17. Rațiunea întocmirii minutei imediat după deliberare și a semnării ei de către toți membrii completului este aceea de a garanta că cele înscrise reprezintă rezultatul judecății atât sub aspectul celor hotărâte, cât și sub aspectul identității judecătorilor care au participat la judecată și deliberare. Minuta reprezintă un mecanism de control al instanței, care trebuie să demonstreze că hotărârea sa este legală și temeinică, în fapt și în drept, întărește principiul autorității de lucru judecat și reprezintă temeiul executării hotărârii judecătorești, precum și al contestării acesteia la o instanță superioară. Acestea sunt motivele pentru care legiuitorul a impus exigența semnării minutei de către toți membrii completului de judecată (judecători și magistrat-asistent, după caz), reglementând sancțiunea nulității absolute a hotărârii pronunțate în cazul în care această exigență nu este respectată. Din perspectiva celor expuse, structura completului de judecată (judecător unic sau complet colegial) nu prezintă relevanță, caracterul obligatoriu al semnării acestui act procedural și sancțiunea nulității sale fiind impuse de lege independent de numărul membrilor care compun completul. Potrivit dispozițiilor art. 405 din Codul de procedură civilă, nulitatea unei hotărâri nu poate fi cerută decât prin căile de atac prevăzute de lege, în afară de cazul când legea prevede în mod expres altfel.

18. Mai mult, Curtea constată că, pe de o parte, prevederile legale criticate contribuie la securitatea raporturilor juridice, prin stabilirea unei norme de principiu care enunță faptul că o hotărâre judecătorească se bucură de legalitate atât timp cât nu a fost contestată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, în afară de cazul când legea prevede în mod expres altfel. Aspectele privind nulitatea unei hotărâri judecătorești trebuie invocate în cadrul procesului, prin exercitarea căilor de atac reglementate de lege. Pe de altă parte, trebuie menționat faptul că legiuitorul a lăsat posibilitatea instanței, din oficiu, sau părții interesate să identifice și să pună în dezbatere în cadrul căilor de atac acele aspecte care duc la concluzia că o hotărâre judecătorească a fost dată cu încălcarea normelor legale. În acest fel, s-a reușit stabilirea unui echilibru între apărarea stabilității raporturilor juridice și stabilirea adevărului judiciar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 776 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 5 iunie 2019, paragraful 18).

19. Având în vedere argumentele prezentate, Curtea constată că reglementarea sancțiunii nulității în cazul în care minuta nu este semnată de judecătorul care formează completul de judecată nu poate fi apreciată ca reprezentând o încălcare a dreptului la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil. Dimpotrivă, aceasta dă expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor cu respectarea garanțiilor procedurale pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare. De altfel, exercitarea acestor drepturi presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens,

Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014).

20. În privința criticii de neconstituționalitate formulate prin raportare la principiul egalității în fața legii, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și că principiul amintit nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, în cauză, norma cuprinsă în art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu

instituie un tratament discriminatoriu, fiind aplicată tuturor acelor care se află în ipoteza normei, respectiv subiecților de drept care se adresează instanțelor de judecată. Întrucât aplicarea sancțiunii nulității actului de către instanța judecătorească în cazurile în care aceasta constată încălcări ale normelor de drept în procedura de soluționare a cauzelor deduse judecării constituie o garanție a respectării drepturilor procesuale ale justițiabililor, Curtea nu poate reține critica formulată de autorul excepției în sensul existenței unei discriminări între justițiabili și însăși autoritatea publică ce înfăptuiește justiția, respectiv instanța judecătorească.

21. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costinel Paul în Dosarul nr. 29.442/245/2018 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 9 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 670 alin. (2) și ale art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Luliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 670 alin. (2) și ale art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ruxandra Olabi în Dosarul nr. 1.830/300/2019 al Tribunalului București —

Secția a IV-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.050D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate sunt în acord cu prevederile art. 44 din Constituție referitoare la garantarea proprietății private, cheltuielile generate de procedura executării silite fiind suportate de părți, în acord cu specificul procedurii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.830/300/2019, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 669 pct. 2 și ale**

art. 723 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de pârâta-apelantă Ruxandra Olabi într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost admisă cererea formulată de reclamanta-intimată Casa Națională de Pensii Publice în contradictoriu cu pârâta-intimată, prin care s-a dispus întoarcerea executării silită și obligarea pârâtei-apelante la restituirea către reclamanta-intimată a unei sume de bani și prin care s-a respins cererea de chemare în garanție formulată de pârâta-apelantă în contradictoriu cu Biroul Executorului Judecătoresc Dobranici Doina Crenguța ca neîntemeiată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia arată că interpretarea și aplicarea art. 669 pct. 2 raportat la art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale și contrare art. 5 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești ce prevede că activitatea executorilor judecătorești se desfășurează în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate. Având în vedere că executorul judecătoresc este un profesionist în executare silită, fiind prezumat legal că este cunoscător al dispozițiilor legale, în cazul obligării pârâtei-intimate la plata sumei integrale și/sau fracționare rezultate din întoarcerea executării, se impune ca obligația de restituire a sumei executate silit să revină, în egală măsură, și executorului judecătoresc. Prin desființarea încheierii biroului executorului judecătoresc privind stabilirea cheltuielilor de executare, aceste sume nu mai sunt datorate, indiferent că ele au fost avansate sau nu de către creditoare. În cazul întoarcerii executării, se impune și analiza existenței obligației legale de plată a sumei de bani reprezentând „onorariul” executorului judecătoresc, în condițiile anulării de către instanța de judecată a titlului care o consacră. Altfel, autoarea excepției apreciază că se află în situația unei „îmbogățiri fără justă cauză” a executorului judecătoresc sau a unei „plăți nedatorate”, deoarece lipsește cauza transferului de valoare din patrimoniul pârâtei în patrimoniul biroului executorului judecătoresc. Or, nimeni nu poate fi expropriat „fără o dreaptă despăgubire”, fie chiar și în interes public, dreptul de proprietate, sub aspectul dreptului de natură salarială, fiind protejat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, susține că dispozițiile normative criticate încalcă mai multe drepturi garantate constituțional, respectiv dreptul la muncă, dreptul la salariu, respectarea legislației muncii, dreptul la șomaj și dreptul la pensie.

6. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 346 din 22 mai 2018.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 669 pct. 2 și ale art. 723 din Codul de procedură civilă. Analizând însă susținerile autoarei excepției, așa cum reies din notele scrise depuse la dosar și cum au fost reținute în considerentele actului de sesizare, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 670 alin. (2) și ale art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 670 alin. (2): „*Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silită sunt în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a făcut plata în mod voluntar. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat potrivit art. 668, a executat obligația de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de aceștia.*”

— Art. 723: „(1) *În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia. Cheltuielile de executare pentru actele efectuate rămân în sarcina creditorului.*”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 8 din 16 mai 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 28 iunie 2016, s-a reținut că din dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) și ale art. 7 lit. a) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, rezultă că profesia de executor judecătoresc are un statut special, care implică exercitarea autorității statului în vederea ducerii la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în hotărârile judecătorești și în alte titluri executorii, scop în care legiuitorul a conferit autoritatea necesară actelor îndeplinite de către acesta, în cadrul competențelor sale, calificându-le ca acte de autoritate publică, respectiv că executorul judecătoresc nu este parte în raportul execuțional existent între creditor și debitor, care are ca temei titlul executoriu. De asemenea, prin Decizia nr. 16 din 15 martie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 11 mai 2021, s-a statuat că legitimarea procesuală a executorului judecătoresc în cadrul contestației la executare formulate de creditor împotriva încheierii de stabilire a cheltuielilor de executare silită nu derivă din calitatea acestuia de parte în raportul execuțional existent între creditor și debitor, care are ca temei titlul executoriu, ci din raportul juridic născut între executor și creditor, ca efect al investirii executorului (prin cererea de executare silită, prin care se solicită concursul statului în realizarea și concretizarea titlului executoriu) de a acționa în numele și interesul creditorului, în exercitarea atribuțiilor ce i-au fost conferite de lege în procedura execuțională.

13. Curtea observă că onorariul executorului judecătoresc face parte, conform art. 670 alin. (3) pct. 2 din Codul de procedură civilă, din categoria cheltuielilor de executare, pe

lângă taxele de timbru necesare declanșării executării silită, onorariul avocatului în faza de executare silită, onorariul expertului, al traducătorului și al interpretului, cheltuielile efectuate cu ocazia publicității procedurii de executare silită și cu efectuarea altor acte de executare silită, cheltuielile de transport sau alte cheltuieli prevăzute de lege ori necesare desfășurării executării silită.

14. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 670 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*partea care solicită îndeplinirea unui act sau a altei activități care interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare în acest scop. Pentru actele sau activitățile dispuse din oficiu, cheltuielile se avansează de către creditor*”. Cu toate acestea, indiferent de persoana care avansează cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silită, potrivit regulilor de mai sus, acestea sunt, conform art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, potrivit aceluiași text normativ, debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a făcut plata în mod voluntar. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat potrivit art. 668, a executat obligația de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de aceștia.

15. Mai mult, dispozițiile art. 670 alin. (5) din Codul de procedură civilă statuează că, în cazul în care sumele stabilite de executorul judecătoresc potrivit alin. (4) (sumele datorate ce urmează să fie plătite de debitor) nu pot fi recuperate de la debitor, din lipsa bunurilor urmăribile sau din alte asemenea cauze, acestea, cu excepția onorariului executorului judecătoresc, vor fi plătite de creditor, care le va putea recupera de la debitor când starea patrimonială a acestuia o va permite, cu respectarea termenului de prescripție.

16. Din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 670 din Codul de procedură civilă rezultă că onorariul executorului

judecătoresc reprezintă contravaloarea unui serviciu prestat la solicitarea creditorului și care este în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. Or, legea care prevede altfel este chiar Codul de procedură civilă, care în art. 723 alin. (1) statuează că în toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia, iar în acest caz „*cheltuielile de executare pentru actele efectuate rămân în sarcina creditorului*”. Curtea reține că, din perspectiva plății cheltuielilor de executare, între executorul judecătoresc și debitor nu se naște niciun raport juridic, acesta existând numai între executorul judecătoresc și creditor, pe de o parte, și creditor și debitor, pe de altă parte. Așadar, din interpretarea textelor procesual civile, rezultă că onorariul executorului judecătoresc în cazul desființării titlului executoriu și întoarcerii executării silită va rămâne în sarcina creditorului. Aceasta întrucât organul de executare, deși nu este parte în raportul execuțional existent între creditor și debitor, este un participant la procedura execuțională, desfășurând o activitate liberală, a cărei remunerare se impune, nefiind justificată sub nicio formă obligarea acestuia de a rămâne responsabil de efectuarea unor cheltuieli provocate de cererea creditorului. Raportul juridic născut între executor și creditor, ca efect al investiției executorului (prin cererea de executare silită, prin care se solicită concursul statului în realizarea și concretizarea titlului executoriu) de a acționa în numele și interesul creditorului, în exercitarea atribuțiilor ce i-au fost conferite de lege în procedura execuțională, nu poate plasa executorul judecătoresc sub culpa demarării executării silită în cazul în care instanța dispune întoarcerea executării ca urmare a desființării titlului executoriu. Într-o atare ipoteză, răspunderea pentru începerea urmăririi silită revine în mod exclusiv creditorului.

17. Având în vedere aceste argumente, Curtea nu poate reține criticile formulate de autoarea excepției de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 670 alin. (2) și ale art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă sunt în acord cu prevederile constituționale cuprinse în art. 44 care consacră garantarea dreptului de proprietate.

18. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ruxandra Olabi în Dosarul nr. 1.830/300/2019 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 670 alin. (2) și ale art. 723 alin. (1) ultima teză din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice a imobilului Biserica romano-catolică „Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafael”, nr. carte funciară 100995, str. Nemți nr. 674, satul Bătarci, comuna Bătarci, județul Satu Mare

Având în vedere Referatul Direcției patrimoniu cultural nr. 686 din 12 aprilie 2023 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea în grupa valorică B a imobilului situat în str. Nemți nr. 674, satul Bătarci, comuna Bătarci, județul Satu Mare, în Lista monumentelor istorice cu denumirea Biserica romano-catolică „Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafael”,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează în Lista monumentelor istorice, în grupa valorică B, imobilul situat în str. Nemți nr. 674, satul Bătarci, comuna Bătarci, județul Satu Mare, sub denumirea Biserica romano-catolică „Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafael”, nr. carte funciară 100995, cu codul LMI SM-II-m-B-21203.

(2) Zona de protecție a monumentului istoric este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Lucian Romașcanu

București, 10 mai 2023.
Nr. 2.942.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Biserica romano-catolică „Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafael”, nr. topo. 100995-C1, str. Nemți nr. 674, satul Bătarci, comuna Bătarci, județul Satu Mare

	X (Nord) (m)	Y (Est) (m)
1	728871.563	361845.857
2	729006.802	361857.151
3	729020.041	361833.922
4	729009.998	361833.049
5	729017.295	361808.747
6	729025.556	361779.423
7	729029.012	361764.167
8	729031.766	361756.119
9	729038.265	361742.228
10	729047.517	361726.132
11	729054.016	361717.864
12	729065.753	361696.794
13	729071.308	361685.457
14	729077.952	361676.736
15	729082.815	361672.509
16	729097.182	361660.913
17	729108.954	361651.617

	X (Nord) (m)	Y (Est) (m)
18	729117.463	361642.777
19	729132.524	361622.610
20	729155.882	361580.467
21	729160.851	361566.638
22	729164.198	361560.006
23	729173.635	361548.818
24	729071.609	361543.055
25	729074.124	361514.382
26	729044.087	361512.143
27	729057.242	361450.206
28	728867.684	361440.450
29	728529.117	361412.746
30	728457.004	361522.278
31	728466.799	361611.237
32	728411.109	361642.168
33	728364.066	361802.051
101	728652.441	361821.985

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind clasarea imobilului Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime”,
Str. Principală nr. 427, satul Săcădate, orașul Avrig, județul Sibiu, în Lista monumentelor istorice,
în categoria m — monument, II — arhitectură, B — monument de importanță locală**

Având în vedere Referatul Direcției patrimoniu cultural nr. 4.405 din 24 mai 2023 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea imobilului Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime”, Str. Principală nr. 427, satul Săcădate, orașul Avrig, județul Sibiu, în Lista monumentelor istorice, în categoria m — monument, II — arhitectură, B — monument de importanță locală,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează în Lista monumentelor istorice, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, imobilul Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime”, Str. Principală nr. 427, satul Săcădate, orașul Avrig, județul Sibiu, cu codul SB-II-m-B-21204, datare 1835, 1864, 1913.

(2) Zona de protecție a monumentului istoric este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Lucian Romașcanu

București, 13 iunie 2023.
Nr. 3.106.

ANEXĂ

**Zona de protecție a monumentului istoric Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime”,
Str. Principală nr. 427, satul Săcădate, orașul Avrig, județul Sibiu**

Nr. crt.	Y (Est)	X (Nord)
1	452697,374	473908,067
2	452687,9517	473876,275
3	452648,7556	473881,998
4	452612,4608	473919,398
5	452621,8951	473924,56
6	452607,3625	473950,318
7	452607,3625	473950,318
8	452598,588	473971,142
9	452560,8288	473954,757
10	452546,9034	473954,016
11	452531,5366	473953,54
12	452522,0417	473953,54
13	452519,5914	473961,808
14	452517,6206	473990,694
15	452446,7321	473985,873
16	452439,1985	473986,124
17	452352,2707	473989,02
18	452350,6195	473958,842
19	452344,4679	473956,828
20	452344,9982	473942,409
21	452344,1894	473917,885
22	452309,6871	473913,510

Nr. crt.	Y (Est)	X (Nord)
23	452298,6021	473912,23
24	452276,4576	473907,926
25	452284,4719	473883,3
26	452294,1266	473859,89
27	452295,4335	473834,25
28	452300,78	473814,885
29	452295,4913	473795,56
30	452298,5916	473778,243
31	452304,7922	473769,857
32	452310,6281	473766,576
33	452315,5521	473755,273
34	452306,5453	473735,383
35	452322,7585	473690,022
36	452285,2818	473684,51
37	452286,6415	473664,986
38	452302,5465	473631,56
39	452286,6415	473611,450
40	452275,7664	473597,695
41	452268,9412	473589,062
42	452287,9398	473570,243
43	452299,9498	473542,339
44	452310,049	473529,919

Nr. crt.	Y (Est)	X (Nord)
45	452355,1793	473534,54
46	452420,7531	473524,906
47	452507,9278	473498,687
48	452562,3155	473497,145
49	452636,2552	473481,60
50	452673,3494	473472,042
51	452721,5337	473472,42
52	452756,9074	473477,910
53	452798,6593	473502,309
54	452858,4207	473429,368
55	452912,7572	473461,66
56	452955,7826	473492,94
57	452975,3397	473524,218
58	453000,7638	473566,575
59	452992,941	473578,95
60	452973,256	473622,173
61	452973,256	473639,28
62	452983,036	473639,688
63	452986,296	473695,08
64	452964,291	473695,494
65	452966,3285	473717,083

Nr. crt.	Y (Est)	X (Nord)
66	452950,8435	473717,490
67	452945,9535	473699,160
68	452922,726	473706,085
69	452930,4685	473727,674
70	452916,6426	473730,378
71	452920,3632	473761,110
72	452889,8808	473763,717
73	452871,2855	473768,364
74	452878,9012	473794,870
75	452875,2843	473795,958
76	452852,5713	473806,183
77	452821,8961	473824,955
78	452813,9347	473807,925
79	452779,382	473833,709
80	462790,5617	473873,36
81	452794,1141	473886,578
82	452767,5697	473897,823
83	452759,4338	473881,998
84	452734,0521	473897,193
85	452719,8271	473903,606
86	452697,374	473908,067

MINISTERUL CULTURII

O R D I N

privind clasarea în Lista monumentelor istorice a Ansamblului „Baia Populară, Sibiu”, situat la adresa poștală str. Andrei Șaguna nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, cu două componente

Având în vedere Referatul de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice a Ansamblului „Baia Populară, Sibiu”, situat la adresa poștală str. Andrei Șaguna nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, cu două componente, înregistrat la cabinetul ministrului cu nr. 4.528 din 6.07.2023,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 1 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Ansamblul „Baia Populară, Sibiu”, imobil situat la adresa poștală str. Andrei Șaguna nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, în categoria a — ansamblu, II — arhitectură, grupa B, cu codul în Lista monumentelor istorice SB-II-a-B-21210, cu componente situate la aceeași adresă poștală, după cum urmează:

1. Corp C1 — Baia Populară, categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B, cu codul în Lista monumentelor istorice SB-II-m-B-21210.01;

2. Corp C2 — Stabiliment de baie, categoria II — arhitectură, m — monument, grupa B, cu codul în Lista monumentelor istorice SB-II-m-B-21210.02.

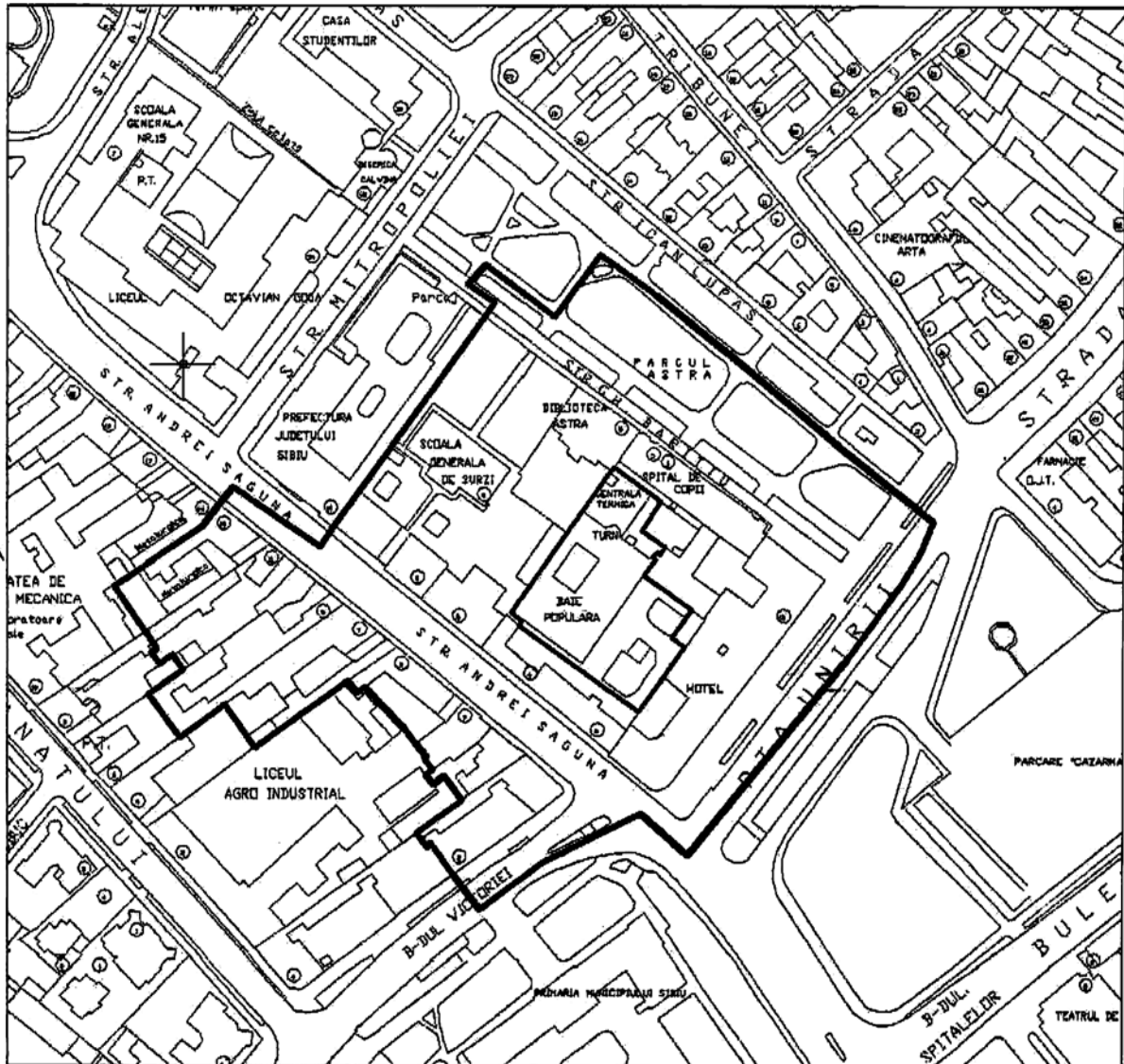
(2) Zona de protecție a monumentului istoric de la alin. (1) este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Raluca Turcan

București, 7 iulie 2023.
Nr. 3.150.

**Zona de protecție a monumentului istoric Ansamblul „Baia Populară, Sibiu”,
situat la adresa poștală str. Andrei Șaguna nr. 2, municipiul Sibiu, județul Sibiu, și a componentelor sale**

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

**ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE
PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006
PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII
PARTIDELOR POLITICE
ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE**

PARTIDUL NAȚIONAL DE CENTRU

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2022

Denumirea partidului politic: Partidul Național de Centru

Sediul partidului politic: București, str. Vorniceni nr. 30

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	București	1.550	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Cuquantumul total	1.550 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Vaduva Ioana
Semnătura:	
Data întocmirii:	28.04.2023

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

